

Tre og halvfemstydstyvende Møde.

Torsdagen den 9de Marts 1893, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat.

Leth-Gespens: Naar jeg har tilladt mig at forlange Ordet i denne Sag, da er det, fordi jeg ikke er ganske enig med Flertallet eller i hvert Tilfælde det relative Flertal, som det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgtreds (Bojsen) er Ordfører for, og da jeg jo ellers staar sammen med dette Flertal, finder jeg Anledning til noget at præcisere, at jeg, som sagt, ikke er ganske enig med det. Naar jeg siger, at jeg ikke er ganske enig, saa vil det sige i de større Principper, som ere komne frem, dels i Lovforslaget og dels i de forskellige Endringer. Hvad detimod angaar de mindre Endringer, da kan jeg fuldt ud anerkende det gode og dygtige Arbejde, man har gjort for at faa Loven i en saa god Form som mulig. — Det er 3 særlig store ny Principspørgsmaal, som ere nedlagte, dels i Loven og dels i de forskellige Endringer. Det er jo for det første den egentlige mellemkommunale Bestatning, for det andet Spørgsmaalet om Hærforsvarens Afstrøning og for det tredje Spørgsmaalet om Bygningsafgift i Landkommunen. Med Hensyn til det første Spørgsmaal, som jo populært har givet Lovforslaget Navn, Spørgsmaalet om den mellemkommunale Bestatning, da ere jo Fordringerne dertil af en noget forskellig Natur. Jeg kan sige, at de ere af en dobbelt eller snarere af en tredobbelt Natur. Det, jeg mener, man først og fremmest maa forlange af en mellemkommunal Bestatning, er, at den stiller Personer, som bo paa samme Sted og have samme Næring, under nogenlunde lige Forhold med Hensyn til Staten. Det er

jo noget, som har vakt, synes jeg, en meget berettiget Misfornøjelse rundt omkring i Landet, at der maa sidde Forretninger og Konkurrere med Filialer eller Afleggere fra andre Kommuner, som i Kraft af den nuværende Bestatningslov kun svare det halve eller en mindre Brøkdels af, hvad de maa betale, som de konkurrere med i Kommunen. Med Hensyn til dette Spørgsmaal, da rører jo Flertallet og Regeringsforslaget slet ikke ved dette Forhold, idet de nemlig sige, at det, som hidtil, bliver Dpholdskommunens Stat, der helt og fuldt ud skal lægges til Grund for Statteansættelsen. Jeg tror nemlig, vore Provinsbyer vilde blive i højeste Grad utilfredse, hvis vi vedtog en Lov — jeg vil ikke sige, at vi skulle yde, hvad man kalder fuld Retfærdighed, og jeg vil heller ikke sige, at vi skulle gaa saa vidt, som det ærede Mindretal under Nr. 1 har gjort, men jeg tror, at det vil vække Misfornøjelse, dersom man aldeles ikke tager Hensyn til det Misforhold, der er mellem Købstæderne, Landkommunerne og Kjøbenhavn. Det er altsaa den første Fordring, som jeg mener, bør stilles til Forslaget, at det dog i nogen Grad imødekommer. Den anden Fordring, som stilles, er jo Spørgsmaalet om at faa en Del ny Statteobjekter frem. Det har jo været Genstand for Misfornøjelse, at der eksisterer baade Aktieselskaber og juridiske Personer, som kunne konkurrere rundt omkring i Kommunerne uden at svare Stat. I den Henseende maa det jo indrømmes, at det Standpunkt, hvorpaa saa vel Regeringsforslaget som de forskellige mere eller mindre relative Flertal staa, er et Fremstrid. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om Fremstridtet er stort nok til at stille Folk tilfredse. Det er et Spørgsmaal, om man ikke vil sige som saa: Hidtil have vi stundet os i, at disse Statteobjekter have været fri, men naar de endelig skulle frem til Bestatning, er det et Spørgsmaal, om man ikke netop mere bliver opmærksom paa det uretfærdige og urimelige i, at de ikke svare det samme som fysiske Personer i Kommunerne. Jeg skal imidlertid indrømme, at fra den Side set er baade Regeringsforslaget og de forskellige mere eller mindre relative Flertalsforslag, ja, egentlig alle relative Flertalsforslag et Fremstrid. Den tredje Fordring, som stilles til den mellem-